Rättsfallssamlingen

DOMSTOLENS DOM (tredje avdelningen)

den 18 oktober 2012 *

”Direktiv 96/9/EG — Rättsligt skydd för databaser — Artikel 7 — Sui generis-rätt — Databas med uppgifter om pågående fotbollsmatcher — Begreppet ’återanvändning’ — Fråga var återanvändningen sker”

I mål C-173/11,

angående en begäran om förhandsavgörande enligt artikel 267 FEUF, framställd av Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) (Förenade kungariket) genom beslut av den 5 april 2011, som inkom till domstolen den 8 april 2011, i målet

Football Dataco Ltd,

Scottish Premier League Ltd,

Scottish Football League,

PA Sport UK Ltd

mot

Sportradar GmbH,

Sportradar AG,

meddelar

DOMSTOLEN (tredje avdelningen)

sammansatt av R. Silva de Lapuerta, tillförordnad ordförande på tredje avdelningen, samt domarna K. Lenaerts (referent), G. Arestis, J. Malenovský och D. Šváby,

generaladvokat: P. Cruz Villalón,

justitiesekreterare: handläggaren C. Strömholm,

efter det skriftliga förfarandet och förhandlingen den 8 mars 2012,

med beaktande av de yttranden som avgetts av:

— Football Dataco Ltd, Scottish Premier League Ltd, Scottish Football League och PA Sport UK Ltd, genom J. Mellor och L. Lane, barristers, befullmäktigade av S. Levine och R. Hoy, solicitors,

* Rättegångsspråk: engelska.

— Sportradar GmbH och Sportradar AG, genom H. Carr, QC, befullmäktigad av P. Brownlow, solicitor,

— Belgiens regering, genom T. Materne, i egenskap av ombud, biträdd av R. Verbeke, advocaat,

— Spaniens regering, genom N. Díaz Abad, i egenskap av ombud,

— Portugals regering, genom L. Inez Fernandes, A. Barros och A. Silva Coelho, samtliga i egenskap av ombud,

— Europeiska kommissionen, genom M. Wilderspin och J. Samnadda, båda i egenskap av ombud,

och efter att den 21 juni 2012 ha hört generaladvokatens förslag till avgörande,

följande

Dom

1 Begäran om förhandsavgörande rör tolkningen av artikel 7 i Europaparlamentets och rådets direktiv 96/9/EG av den 11 mars 1996 om rättsligt skydd för databaser (EGT L 77, s. 20).

2 Begäran har framställts i ett mål mellan Football Dataco Ltd, Scottish Premier League Ltd, Scottish Football League och PA Sport UK Ltd (nedan tillsammans kallade klagandena), å ena sidan, och Sportradar GmbH och Sportradar AG (nedan tillsammans kallade motparterna), å andra sidan. I tvisten påstås bland annat att motparterna har åsidosatt den *sui generis*-rätt som klagandena menar sig ha till en databas med uppgifter om pågående fotbollsmatcher (”Football Live”).

Tillämpliga bestämmelser

3 Artikel 1.2 i direktiv 96/9 har följande lydelse:

”I detta direktiv avses med databas: en samling av verk, data eller andra självständiga element som sammanställts på ett systematiskt [eller] metodiskt sätt och som var för sig är tillgänglig genom elektroniska medier eller på något annat sätt.

4 Kapitel III i nämnda direktiv har rubriken ”Rätt av sitt eget slag”[*]. [*Nedan kallad ”*sui generis*-rätt”. Övers. anm.] I artikel 7, som ingår i nämnda kapitel och som rör rättighetens föremål, föreskrivs följande:

”1. Medlemsstaterna skall tillerkänna en databasproducent som vid anskaffning, granskning eller presentation [har gjort] en kvantitets- eller kvalitetsmässigt sett väsentlig investering, rätten att förbjuda utdrag och/eller återanvändning av hela eller en kvalitativt eller kvantitativt sett väsentlig del av databasens innehåll.

2. I detta kapitel avses med

a) *utdrag*: en varaktig eller tillfällig över[föring] av hela eller en väsentlig del av innehållet i en databas [till ett annat medium], oberoende av på vilket sätt och i vilken form detta sker,

b) *återanvändning*: när hela eller en väsentlig del av innehållet i en databas görs tillgänglig[t] för allmänheten genom spridning av exemplar, uthyrning, on-line överföring eller överföring i någon annan form. …

…

5. Återkommande eller systematiskt utdrag och/eller återanvändning av [icke] väsentliga delar av innehållet i den databas, som förutsätter förfoganden som strider mot normalt bruk av basen eller som [oskäligt inkräktar på databasproducentens legitima intressen] är ej tillåtna.”

5 Förenade kungariket har införlivat direktiv 96/9 genom att göra ändringar i 1988 års lag om upphovsrätt, mönster och patent (Copyright Design and Patents Act 1988), vilket skedde genom 1997 års förordning om upphovsrätt och databasrättigheter (Copyright and Rights in Database Regulations 1997). Förordningens innehåll överensstämmer, i de delar som är avgörande i målet, med lydelsen av relevanta bestämmelser i detta direktiv.

6 Enligt artikel 5 led 3 i rådets förordning (EG) nr 44/2001 av den 22 december 2000 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område (EGT L 12, 2001, s. 1), kan talan mot den som har hemvist i en medlemsstat väckas i en annan medlemsstat ”vid domstolen i den ort där skadan inträffade eller kan inträffa”, ”om talan avser skadestånd utanför avtalsförhållanden”.

7 Artikel 8.1 och 8.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 864/2007 av den 11 juli 2007 om tillämplig lag för utomobligatoriska förpliktelser (Rom II) (EUT L 199, s. 40) har följande lydelse:

”1. Tillämplig lag för en utomobligatorisk förpliktelse som har sin grund i ett immaterialrättsintrång skall vara lagen i det land där skydd görs gällande.

2. Tillämplig lag för en utomobligatorisk förpliktelse som har sin grund i ett intrång i en immateriell rättighet som gäller i hela gemenskapen, skall vara lagen i det land där intrånget skedde när det gäller alla frågor som inte regleras i det relevanta gemenskapsinstrumentet.”

Målet vid den nationella domstolen och tolkningsfrågorna

8 Klagandena är ansvariga för att organisera fotbollsmästerskap i England och Skottland. Football Dataco Ltd ansvarar för att upprätta och utnyttja data och upphovsrätter som är knutna till dessa ligor. Klagandena har hävdat att de, i enlighet med Förenade kungarikets lagstiftning, innehar en *sui generis*-rätt som avser databasen ”Football Live”.

9 Football Live är en samling av data om pågående fotbollsmatcher (gjorda mål, målskyttens namn, namnen på spelare som tilldelas röda och gula kort och när detta skedde, eventuella frisparkar och spelarbyten under matchen). Uppgifterna insamlas i huvudsak av före detta professionella fotbollsspelare, som arbetar på frilansbasis för klagandena, och som för detta ändamål följer de aktuella fotbollsmatcherna på plats. Klagandena har gjort gällande att det krävs en betydande investering för att inhämta och/eller kontrollera dessa uppgifter och att upprättandet av denna databas även kräver betydande skicklighet, ansträngning, omdöme och/eller intellektuellt arbete.

10 Det tyska bolaget Sportradar GmbH tillhandahåller allmänheten resultat och annan statistik bland annat för matcher i den engelska ligan i realtid via internet. Tjänsten kallas ”Sport Live Data”. Bolaget har en webbplats med namnet betradar.com. De vadhållningsbolag som är kunder hos Sportradar GmbH ingår avtal med det schweiziska holdingbolaget Sportradar AG, som är moderbolag till Sportradar GmbH. Bland dessa kunder ingår bolaget bet365, ett bolag som bildats enligt lagstiftningen i Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland, och Stan James, ett bolag med säte i Gibraltar. De två bolagen erbjuder vadhållningstjänster riktade till marknaden i Förenade kungariket. Bolagens respektive webbplatser länkar till betradar.com. När en internetanvändare klickar på ”Live Score” får denne upp data under rubriken ”bet365” respektive ”Stan James”. Allmänheten i Förenade kungariket är således, enligt Court of Appeal, helt klart en viktig målgrupp för motparterna.

11 Klagandena väckte den 23 april 2010 talan vid High Court of Justice (England and Wales), Chancery Division (nedan kallad High Court), och yrkade att denna domstol bland annat skulle förplikta motparterna att utge skadestånd för deras intrång i klagandenas *sui generis*-rätt. Den 9 juli 2010 gjorde motparterna invändning om att High Court inte var behörigt forum.

12 Sportradar GmbH väckte den 14 juli 2010 negativ fastställelsetalan mot klagandena vid Landgericht Gera (Tyskland) och yrkade att denna domstol skulle fastställa att bolagets verksamhet inte medför något intrång i en upphovsrätt som klagandena har.

13 High Court förklarade sig i dom av den 17 november 2010 behörig att pröva klagandenas talan i den del som denna rör fastställande av solidariskt ansvar för motparterna och deras kunder som använder motparternas webbplats i Förenade kungariket, med anledning av intrånget i klagandenas *sui generis*-rätt genom utdrag och/eller återanvändning. Domstolen ansåg sig däremot inte behörig att pröva klagandenas talan vad rör motparternas huvudansvar för ett sådant intrång.

14 Såväl klagandena som motparterna överklagade denna dom till Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) (nedan kallad Court of Appeal).

15 Klagandena har vid denna domstol hävdat att motparterna får sina data genom att kopiera dem till sin dataserver från Football Live, och därefter överför dessa kopierade data till allmänheten i Förenade kungariket, när dessa internetanvändare klickar på Live Score. Enligt klagandena innebär ”överföringsteorin” eller ”kommunikationsteorin” att de förfoganden som är i fråga i målet inte bara sker i den medlemsstat från vilken motparterna har sänt data, utan även i den medlemsstat där mottagarna av dessa sändningar befinner sig, det vill säga i förevarande fall Förenade kungariket.

16 Motparterna har gjort gällande att datan på webbplatsen betradar.com genereras självständigt. De har tillagt att enligt ”utsändningsteorin” sker överföringen endast på den plats som datan kommer ifrån, varför de förfoganden som läggs motparterna till last inte omfattas av Förenade kungarikets domstolars behörighet.

17 Court of Appeal har mot denna bakgrund beslutat att vilandeförklara målet och ställa följande tolkningsfråga till domstolen:

”När en person laddar ned data från en databas som skyddas av en *sui generis*-rätt enligt direktiv 96/9/EG … till sin webbserver i medlemsstat A och sedan på begäran från en användare i en annan medlemsstat B låter webbservern sända sådana data till användarens dator, så att dessa data lagras i denna dators minne och kan ses på en ansluten dataskärm,

a) utgör sändandet av dessa data ett förfogande i form av ’utdrag’ eller ’återanvändning’ från den personens sida?

b) sker ett förfogande i form av utdrag och/eller återanvändning från den personens sida

i) endast i medlemsstat A,

ii) endast i medlemsstat B eller

iii) i både medlemsstat A och medlemsstat B?”

Tolkningsfrågan

18 Led a i frågan rör huruvida artikel 7 i direktiv 96/9 ska tolkas så, att en person som, med hjälp av en webbserver i medlemsstat A, sänder data som denna person dessförinnan har laddat ned från en databas som skyddas av en *sui generis*-rätt enligt samma direktiv, till en dator tillhörande en annan person i medlemsstat B, på den personens begäran, i syfte att lagras i den datorns minne och visas på en ansluten dataskärm, ska anses företa ett förfogande i form av ”utdrag” eller ”återanvändning” av dessa data. Om svaret på den frågan är jakande, vill den nationella domstolen genom led b i frågan få klarhet i huruvida detta förfogande ska anses ske i medlemsstat A, i medlemsstat B eller i båda staterna.

19 Den hänskjutande domstolen grundar sin fråga på ett antal premisser, som den ensam är behörig att avgöra huruvida de är för handen, nämligen följande:

— Football Live är ”databas”, i den mening som avses i artikel 1.2 i direktiv 96/9, som uppfyller de materiella villkor som i artikel 7.1 i samma direktiv uppställs för *sui generis*-skydd,

— klagandena har rätt till *sui generis*-skydd för databasen Football Live, och

— de data som är föremål för de i det nationella målet aktuella sändningarna har dessförinnan laddats ned av motparterna från denna databas.

20 Vad rör led a i frågan har domstolen redan förklarat att med hänsyn till den terminologi som används i artikel 7.2 b i direktiv 96/9 för att definiera begreppet ”återanvändning”, och med hänsyn till unionslagstiftarens syfte med denna *sui generis*-rätt, ska detta begrepp, i det allmänna sammanhanget i nämnda artikel 7, tolkas extensivt, så att det omfattar varje förfogande som producenten av den *sui generis*-skyddade databasen inte har lämnat tillstånd för, och som innebär att hela eller delar av databasens innehåll sprids till allmänheten (se dom av den 9 november 2004 i mål C-203/02, The British Horseracing Board m.fl., REG 2004, s. I-10415, punkterna 45, 46, 51 och 67). Arten och formen av det förfaringssätt som använts saknar i detta avseende betydelse.

21 Begreppet ”återanvändning” omfattar ett förfogande som, i likhet med de i det nationella målet aktuella förfogandena, innebär att en person med hjälp av sin webbserver till en annan persons dator och på dennes begäran sänder data som dessförinnan hämtats från en *sui generis*-skyddad databas. Genom en sådan sändning tillgängliggörs nämligen dessa data för en person ur allmänheten.

22 Den omständigheten att de förfoganden i form av sändande av data som är i fråga i det nationella målet inbegriper vadhållningsbolag som enligt avtal har tillgång till motparternas webbserver, och som i sin tur i sin verksamhet gör denna server tillgänglig för sina egna kunder, föranleder ingen annan bedömning än att det rättsligt sett är fråga om ”återanvändning”, i den mening som avses i artikel 7 i direktiv 96/9, när motparterna från nämnda server sänder data som kommer från en skyddad databas till sina kunders datorer.

23 Vad rör led b i frågan har Europeiska kommissionen i sitt skriftliga yttrande ifrågasatt behovet av att besvara denna del av frågan i detta skede av förfarandet vid den nationella domstolen.

24 Domstolen delar kommissionens ståndpunkt att kopplingen mellan de förfoganden som är i fråga i det nationella målet och begreppet ”återanvändning”, i den mening som avses i direktiv 96/9, är oberoende av var de äger rum inom Europeiska unionen. Domstolen anser emellertid, för det första, att detta direktivs syfte inte är att införa ett *sui generis*-skydd som regleras av en enhetlig rätt på unionsnivå.

25 Syftet med direktiv 96/9 är att genom en tillnärmning av de nationella rättsordningarna undanröja olikheter i desamma, såvitt avser rättsligt skydd för databaser, eftersom dessa olikheter ger upphov till hinder för den inre marknadens funktion, för den fria rörligheten för varor och tjänster inom unionen samt för upprättandet av en informationsmarknad inom unionen (se dom av den 1 mars 2012 i mål C-604/10, Sportradar, punkt 48).

26 Nämnda direktiv innehåller därför ett krav riktat mot samtliga medlemsstater att dessa i sina rättsordningar ska föreskriva ett skydd för databaser i form av en *sui generis*-rätt.

27 I detta sammanhang är det *sui generis*-skydd som föreskrivs i en medlemsstats rättsordning i princip begränsat till den medlemsstatens territorium, varför den skyddsberättigade endast kan åberopa detta skydd gentemot otillåtna förfoganden i form av återanvändning som sker på detta territorium (se, analogt, dom av den 19 april 2012 i mål C-523/10, Wintersteiger, punkt 25).

28 Såsom framgår av begäran om förhandsavgörande ankommer det på den nationella domstolen att i det mål denna har att avgöra bedöma huruvida klagandena har stöd för sitt påstående, att det har skett ett intrång i den *sui generis*-rätt som de anser sig ha, enligt lagstiftningen i Förenade kungariket, vad avser databasen Football Live. En sådan bedömning innefattar således frågan huruvida de förfoganden i form av sändande av data som är i fråga i det nationella målet omfattas, såsom förfoganden som skett i Förenade kungariket, av det territoriella tillämpningsområdet för det *sui generis*-skydd som föreskrivs i den medlemsstatens lagstiftning.

29 För det andra föreskrivs i artikel 5 punkt 3 i förordning nr 44/2001 att i mål som rör skadestånd utanför avtalsförhållanden, såsom fallet är i det nationella målet, gäller en särskild behörighet för ”domstolen i den ort där skadan inträffade eller kan inträffa”.

30 Av detta följer att frågan var de i det nationella målet aktuella förfogandena i form av sändande av data har ägt rum, vilka enligt klagandena har skadat den betydande investering som lagts ned på att upprätta databasen Football Live, även kan påverka frågan huruvida den hänskjutande domstolen är behörig, särskilt vad rör yrkandena om att motparterna ska förklaras vara huvudansvariga i det mål som denna har att avgöra.

31 För det tredje framgår det av artikel 8 i förordning nr 864/2007 att för det fall att ett immaterialrättsintrång, exempelvis i en *sui generis*-rätt enligt direktiv 96/9, inte avser en rätt ”som gäller i hela gemenskapen”, i den mening som avses i artikel 8.2 i samma förordning (se punkterna 24-26 ovan), ska tillämplig lag för en utomobligatorisk förpliktelse som har sin grund i ett sådant intrång enligt artikel 8.1 i samma förordning vara ”lagen i det land där skydd görs gällande”.

32 Denna lagvalsregel ger stöd för slutsatsen att det är av intresse att – oavsett huruvida de i det nationella målet aktuella förfogandena i form av sändande av data eventuellt har ägt rum i den medlemsstat där den som företagit förfogandena har sin webbserver – få klarhet i huruvida förfogandena har ägt rum i Förenade kungariket, som ju är den medlemsstat där klagandena gör gällande ett *sui generis*-skydd för databasen Football Live.

33 I detta avseende måste platsen för ett förfogande i form av ”återanvändning”, i den mening som avses i artikel 7 i direktiv 96/9, i likhet med definitionen av detta begrepp, uppfylla självständiga kriterier i unionsrätten (se, analogt, dom av den 21 juni 2012 i mål C-5/11, Donner, punkt 25).

34 När det, som i det nationella målet, är fråga om en återanvändning som har skett med hjälp av en webbserver, anser domstolen, i likhet med vad generaladvokaten har anfört i punkterna 58 och 59 i sitt förslag till avgörande, att en sådan återanvändning kännetecknas av ett den består av en rad handlingar, som åtminstone går från att den aktuella datan görs tillgänglig on-line, så att allmänheten

kan ta del av dem, till att dessa data överförs till intresserade personer ur allmänheten, varvid dessa överföringar kan äga rum i flera olika medlemsstater (se, analogt, domen i det ovannämnda målet Donner, punkt 26).

35 Det måste emellertid även beaktas att en sådan metod för tillgängliggörande för allmänheten skiljer sig på ett principiellt plan från traditionella spridningsmetoder, eftersom innehållet på en webbplats är allestädes närvarande och ögonblickligen kan nås av ett obegränsat antal internetanvändare över hela världen, oavsett vad webbplatsinnehavaren har för avsikter vad avser användning som ligger utanför den medlemsstat där denne har sin verksamhet, varvid denna användning ligger utanför webbplatsinnehavarens kontroll (se, för ett liknande resonemang, dom av den 7 december 2010 i de förenade målen C-585/08 och C-144/09, Pammer och Hotel Alpenhof, REU 2010, s. I-12527, punkt 68, och av den 25 oktober 2011 i de förenade målen C-509/09 och C-161/10, eDate Advertising och Martinez, REU 2011, s. I-10269, punkt 45).

36 Den enda omständigheten att den webbplats som innehåller berörda data är tillgänglig på ett visst nationellt territorium räcker således inte för att man ska kunna dra slutsatsen att webbplatsinnehavaren företar ett förfogande i form av återanvändning som omfattas av den nationella lagstiftning som gäller på detta territorium för *sui generis*-skydd (se, analogt, domen i de ovannämnda målen Pammer och Hotel Alpenhof, punkt 69, och dom av den 12 juli 2011, i mål C-324/09, L'Oréal m.fl., REU 2011, s. I-6011, punkt 64).

37 Om denna tillgänglighet ensam vore tillräcklig för att man ska kunna anse att det är fråga om återanvändning, så skulle webbplatser och data, som uppenbart uteslutande riktar sig till personer som befinner sig utanför medlemsstatens territorium, inte desto mindre tekniskt sett vara tillgängliga på detta territorium och därför felaktigt omfattas av denna medlemsstats relevanta lagstiftning (se, analogt, domen i det ovannämnda målet L'Oréal m.fl., punkt 64).

38 I målet vid den nationella domstolen räcker följaktligen den omständigheten att en internetanvändare som befinner sig i Förenade kungariket begär att få tillgång till data som finns på motparternas webbserver och att dessa skickas till internetanvändarens dator i tekniskt syfte att lagras i den datorns minne och visas på en ansluten dataskärm, inte i sig för att motparternas återanvändning vid detta tillfälle ska anses äga rum på denna medlemsstats territorium.

39 Frågan huruvida ett förfogande i form av återanvändning ska anses ske i den medlemsstat till vilken datan sänds beror på huruvida det föreligger omständigheter som ger stöd för slutsatsen att förfogandet visar på en avsikt hos den som företagit detsamma att rikta sig till personer som befinner sig i denna medlemsstat (se, analogt, domarna i de ovannämnda målen Pammer och Hotel Alpendorf, punkterna 75, 76, 80 och 92, L'Oréal m.fl., punkt 65, och Donner, punkterna 27-29).

40 I det nationella målet kan en sådan omständighet vara att motparternas server innehåller data som rör matcher i de engelska fotbollsligorna, vilket talar för att de aktuella förfogandena i form av sändande av data har sin grund i motparternas avsikt att dra till sig allmänhetens intresse i Förenade kungariket.

41 Den omständigheten att motparterna i avtal har gett vadhållningsbolag tillgång till deras server, vilka erbjuder sina tjänster till allmänheten i denna medlemsstat, kan också utgöra ett tecken på deras avsikt att rikta sig till denna krets, om – vilket är en fråga som den nationella domstolen har att avgöra – motparterna var eller borde ha varit medvetna om denna specifika inriktning (se, analogt, domarna i de ovannämnda målen Pammer och Hotel Alpenhof, punkt 89, och Donner, punkterna 27 och 28). En omständighet som kan vara av vikt för den nationella domstolens prövning är att det eventuellt är så, att den ersättning som motparterna tar ut för tillgången till servern speglar omfattningen av vadhållningsbolagens verksamhet på marknaden i Förenade kungariket och hur ofta som internetanvändare i Förenade kungariket kan antas besöka webbplatsen betradar.com.

42 Slutligen konstaterar domstolen att de data som motparterna lägger ut på sin webbplats är tillgängliga för internetanvändare i Förenade kungariket, som är kunder till dessa bolag, på deras eget språk, vilket skiljer sig från de språk som normalt används i de medlemsstater där motparterna har sin verksamhet. Detta är en omständighet som, i förekommande fall, kan ge stöd för slutsatsen att det är fråga om en verksamhet som särskilt är riktad till allmänheten i Förenade kungariket (se, analogt, domarna i målen Pammer och Hotel Alpenhof, punkt 84, och Donner, punkt 29).

43 Om ovan angivna omständigheter är för handen, har den nationella domstolen stöd för slutsatsen att ett förfogande i form av återanvändning av det slag som är aktuellt i det mål den har att avgöra sker i den medlemsstat där den internetanvändare befinner sig till vilkens dator den aktuella datan överförs, på dennes begäran, i syfte att lagras i datorminnet och visas på en ansluten dataskärm (medlemsstat B).

44 Det finns inget stöd för motparternas påstående att ett förfogande i form av ”återanvändning”, i den mening som avses i artikel 7 i direktiv 96/9, under alla omständigheter endast ska anses ske i den medlemsstat där den sändande webbservern finns.

45 Såsom klagandena har anmärkt är det ibland svårt att säkert avgöra var en sådan server befinner sig (se domen i det ovannämnda målet Wintersteiger, punkt 36). Vidare skulle en sådan utgångspunkt innebära att en näringsidkare som, utan samtycke från producenten till en *sui generis*-skyddad databas, med stöd av lagstiftningen i en viss medlemsstat, ägnar sig åt återanvändning on-line av innehållet i denna databas och därvid riktar sig till allmänheten i denna medlemsstat, skulle kunna undandra sig ansvar enligt denna medlemsstats lagstiftning av den enda anledningen att dennes server återfinns utanför denna medlemsstats territorium. En sådan situation skulle innebära att det *sui generis*-skydd som den aktuella nationella lagstiftningen ger innehavaren av en sådan databas blir verkningslöst (se, analogt, domen i det ovannämnda målet L’Oréal m.fl., punkt 62).

46 Såsom klagandena har anmärkt skulle vidare möjligheten att uppnå syftet med direktiv 96/9, som är att skydda databaser genom *sui generis*-rätten, rent allmänt försvåras, om förfoganden i form av återanvändning som riktas till allmänheten i hela eller delar av unionen inte skulle omfattas av direktivets tillämpningsområde och av de nationella lagar som antagits för att genomföra direktivet, av den enda anledningen att den som företagit dessa förfoganden har sin webbplats på en webbserver i tredjeland (se, analogt, domen i det ovannämnda målet L’Oréal m.fl., punkt 63).

47 Domstolen finner mot denna bakgrund att tolkningsfrågan ska besvaras enligt följande. Artikel 7 i direktiv 96/9 ska tolkas så, att en person som, med hjälp av en webbserver i medlemsstat A, sänder data som denna person dessförinnan har laddat ned från en databas som skyddas av en *sui generis*-rätt enligt samma direktiv, till en dator tillhörande en annan person i medlemsstat B, på den personens begäran, i syfte att lagras i den datorns minne och visas på en ansluten dataskärm, ska anses företa ett förfogande i form av ”återanvändning” av dessa data. Detta förfogande ska anses ske åtminstone i medlemsstat B, om det föreligger omständigheter som ger stöd för slutsatsen att förfogandet visar på en avsikt hos den som företagit detsamma att rikta sig till personer ur allmänheten i denna medlemsstat, vilket det ankommer på den nationella domstolen att bedöma.

Rättegångskostnader

48 Eftersom förfarandet i förhållande till parterna i målet vid den nationella domstolen utgör ett led i beredningen av samma mål, ankommer det på den nationella domstolen att besluta om rättegångskostnaderna. De kostnader för att avge yttrande till domstolen som andra än nämnda parter har haft är inte ersättningsgilla.

Mot denna bakgrund beslutar domstolen (tredje avdelningen) följande:

Artikel 7 i Europaparlamentets och rådets direktiv 96/9/EG av den 11 mars 1996 om rättsligt skydd för databaser ska tolkas så, att en person som, med hjälp av en webbserver i medlemsstat A, sänder data som denna person dessförinnan har laddat ned från en databas som skyddas av en *sui generis*-rätt enligt samma direktiv, till en dator tillhörande en annan person i medlemsstat B, på den personens begäran, i syfte att lagras i den datorns minne och visas på en ansluten dataskärm, ska anses företa ett förfogande i form av ”återanvändning” av dessa data. Detta förfogande ska anses ske åtminstone i medlemsstat B, om det föreligger omständigheter som ger stöd för slutsatsen att förfogandet visar på en avsikt hos den som företagit detsamma att rikta sig till personer ur allmänheten i denna medlemsstat, vilket det ankommer på den nationella domstolen att bedöma.

Underskrifter